

לשוננו לעם

עורכים: ע' איתן ומ' מדן

מתוך

כרך לט, תשמ"ח

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

עוד מראה מקום

ברשימתו המעניינת "מראה מקום", "לשוננו לעם" לח (תשמ"ז) ז-ח, עמ' 440-456, דן ראובן מירקין במקור הביטוי הזה ובגלגולו. על המשמעויות השונות של הביטוי יש להוסיף "מראה מקום" כאחד מן הסימנים של מערכת הטעמים, והוא ה'מקל' – הוא הקו הבא מעל לתיבת הזקף, בדרך כלל בהברה הסגורה שאינה סמוכה לטעם כשלא קדמו לתיבה מונח או פשטא (ויש עוד התניות), למשל לְיִרְעָה (בר' יב, ז).

סימן זה הקרוי בשמות שונים, כגון חוטר, פשט קטן, מתיגה, דרבן (בערבית המזה), היה קרוי גם בשם 'מראה מקום'. העדות הראשונה לכך כנראה בפי ר' דוד קמחי בספר עט סופר (ליק תרכ"ד), עמ' לב, המביא אותו בשם 'מקצת סופרים'.